ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΟΣΤΟΕ)
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΟΣΤΟΕ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ – ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ «ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ & ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Παρέμβαση ΟΣΤΟΕ επί του σχεδίου νόμου «*Ενίσχυση του διαθέσιμου εισοδήματος, της επιχειρηματικότητας, της απασχόλησης, των επενδύσεων, φορολογικές, μισθολογικές, συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις και λοιπές διατάξεις οικονομικής πολιτικής*»

Α.Π. 2150/1.11.2026

Ι. Γενικές παρατηρήσεις – κοινωνική και συνταξιοδοτική διάσταση

Η Ομοσπονδία Συνταξιουχικών Τραπεζικών Οργανώσεων Ελλάδος (ΟΣΤΟΕ), μέλος της ΑΓΣΣΕ και της FERPA, παρεμβαίνει στη διαβούλευση αποκλειστικά για τις διατάξεις που επηρεάζουν το εισόδημα, τη φορολογία, τις συντάξεις και την προστασία των συνταξιούχων και των ατόμων με αναπηρία. Δεν επιχειρούμε γενική τοποθέτηση για κάθε κεφάλαιο του νομοσχεδίου.

Η αποκατάσταση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος προϋποθέτει την αντιμετώπιση των σωρευτικών επιπτώσεων της ακρίβειας, την αποκατάσταση των απωλειών από τις περικοπές της μνημονιακής περιόδου, την τιμαριθμοποίησης της φορολογίας, την κατάργηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) και την χορήγηση ουσιαστικών αυξήσεων στις κύριες αλλά και στις επικουρικές συντάξεις, οι οποίες έχουν μείνει επί μακρόν καθηλωμένες. Ο γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή δεν ταυτίζεται αναγκαστικά με τον πληθωρισμό που βιώνουν οι συνταξιούχοι: διατροφή, στέγαση, ενέργεια, υγεία και φάρμακα έχουν υψηλή συμμετοχή στον οικογενειακό τους προϋπολογισμό. Οι επιμέρους εξελίξεις πρέπει να τεκμηριώνονται με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, χωρίς γενικεύσεις για κάθε έτος.

Οι θέσεις αυτές αποτελούν συνέχεια ανάλογων παρεμβάσεών μας στο παρελθόν για τους προσυνταξιούχους των πρώην τραπεζικών ταμείων αλλά και για τα γενικότερα θέματά μας ως συνταξιούχοι ειδικών ταμείων. Διακρίνουμε ακολούθως τις άμεσα προτεινόμενες τροποποιήσεις επί του νομοσχεδίου από τις πάγιες διεκδικήσεις μας.

II. Συγκεκριμένες παρατηρήσεις και προτάσεις ανά άρθρο

Άρθρο 3 – Προστασία εξαρτώμενων τέκνων που λαμβάνουν σύνταξη λόγω θανάτου

Ο μη συνυπολογισμός της σύνταξης λόγω θανάτου, στο εισοδηματικό όριο χαρακτηρισμού του τέκνου ως εξαρτώμενου μέλους, κινείται στην κατεύθυνση αποφυγής δυσμενούς μεταχείρισης. Ζητούμε η εξαίρεση της σύνταξης λόγω θανάτου από τον υπολογισμό του εισοδηματικού ορίου να εφαρμόζεται με σαφήνεια, ώστε η καταβολή της σύνταξης να μη στερεί από το τέκνο την ιδιότητα του εξαρτώμενου μέλους για τους σκοπούς του άρθρου 11 του ν. 4172/2013.

Άρθρο 4 – Τιμαριθμοποίηση φορολογικής κλίμακας και αφορολόγητου

Η μεμονωμένη αναμόρφωση συντελεστών και κλιμακίων δεν αρκεί όταν η άνοδος των ονομαστικών συντάξεων, ακόμη και κάτω από τον πληθωρισμό, προκαλεί αυξημένη φορολογική επιβάρυνση. Ζητούμε την υποχρεωτική, αυτοματοποιημένη ετήσια αναπροσαρμογή των ορίων των φορολογικών κλιμακίων, των ποσών μείωσης φόρου που προσδιορίζουν το πραγματικό αφορολόγητο, καθώς και των σχετικών χρηματικών ορίων αναγνωριζόμενων φορολογικών εκπτώσεων και δαπανών που αφορούν μισθωτούς και συνταξιούχους.

Για το φορολογικό έτος 2026 ζητούμε αρχική αποκατάσταση της σωρευτικής μεταβολής του ΔΤΚ από την τελευταία ουσιαστική αναπροσαρμογή κάθε επιμέρους ορίου, με κατάλληλη τεκμηρίωση της διαφορετικής αφετηρίας του. Από το 2027 η αναπροσαρμογή να γίνεται αυτοδικαίως με τον ετήσιο ΔΤΚ της ΕΛΣΤΑΤ, χωρίς ονομαστική μείωση των ορίων σε περίπτωση αρνητικού πληθωρισμού.

Προτεινόμενη νομοθετική αρχή: «Τα χρηματικά όρια των φορολογικών κλιμακίων, των μειώσεων φόρου, καθώς και των χρηματικών ορίων των αναγνωριζόμενων φορολογικών εκπτώσεων και δαπανών που εφαρμόζονται σε εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις αναπροσαρμόζονται ετησίως τουλάχιστον κατά τη θετική μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, με ειδική μεταβατική ρύθμιση

αποκατάστασης της σωρευτικής μεταβολής από την τελευταία ουσιαστική αναπροσαρμογή τους».

Άρθρο 19 – Ετήσια οικονομική ενίσχυση ευάλωτων κοινωνικών ομάδων

Το σχέδιο νόμου τροποποιεί το άρθρο 72 του ν. 5217/2025 και ορίζει ετήσια ενίσχυση 300 ευρώ για το 2025 και 400 ευρώ από το 2026. Η αύξηση του ποσού **δεν <u>άρει τον αποκλεισμό</u> σημαντικών κατηγοριών συνταξιούχων**. Η ΟΣΤΟΕ ζητά να χορηγείται η ενίσχυση σε όλους τους συνταξιούχους, **ανεξαρτήτως ηλικίας, αιτίας συνταξιοδότησης, φορέα ή ειδικού καταστατικού καθεστώτος, χωρίς εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια.**

Ειδικότερα ζητάμε **την κατάργηση του ηλικιακού ορίου** και τη ρητή ένταξη στους δικαιούχους της ενίσχυσης όσων έχουν συνταξιοδοτηθεί βάσει των καταστατικών διατάξεων των φορέων τους - πρώην τραπεζικών ταμείων ΤΕΑΠΕΤΕ, ΤΑΠΤΠ και ΛΑΚ (δικαιούχων «προσυνταξιοδοτικών παροχών»). Η ανωτέρω διοικητική ονομασία δεν πρέπει να συνεπάγεται αποκλεισμό. Η ΟΣΤΟΕ έχει ήδη υποβάλει σχετικά αιτήματα τα προηγούμενα έτη. Η ένταξή τους πρέπει να θεσπιστεί ρητά με τον παρόντα νόμο και να μην εξαρτάται από την έκδοση μελλοντικής κοινής υπουργικής απόφασης, δυνατότητα που μέχρι σήμερα δεν έχει αξιοποιηθεί για την κάλυψη της συγκεκριμένης κατηγορίας δικαιούχων.

Επιπλέον: (α) ετήσια τιμαριθμική αναπροσαρμογή του ποσού της ενίσχυσης (β) αυτόματη χορήγηση βάσει διαθέσιμων ασφαλιστικών στοιχείων, με απλή διαδικασία διόρθωσης παραλείψεων.

Άρθρο 20 – Μείωση εισφορών ανεργίας και διασφάλιση παροχών

Η προβλεπόμενη από 1.4.2027 μείωση κατά 0,50 ποσοστιαία μονάδα της εισφοράς υπέρ ανεργίας που βαρύνει τον εργαζόμενο δεν πρέπει να περιορίσει τη χρηματοδότηση της προστασίας των ανέργων. Προτείνουμε προσθήκη ρητής παραγράφου:

«Η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών υπέρ ανεργίας δεν επιτρέπεται να επιφέρει, άμεσα ή έμμεσα, μείωση του ύψους ή της διάρκειας των παροχών ανεργίας, περιορισμό των δικαιούχων, αυστηροποίηση των προϋποθέσεων χορήγησης ή υποβάθμιση των υπηρεσιών προστασίας των ανέργων. Η απώλεια εσόδων που οφείλεται στην εφαρμογή της παρούσας αναπληρώνεται υποχρεωτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό με ισόποση ενίσχυση της ΔΥΠΑ».

Αποτελεί πάγια θέση μας ότι κάθε μείωση ασφαλιστικών εισφορών, **ανεξαρτήτως κλάδου ασφάλισης,** δεν επιτρέπεται να επιφέρει, άμεσα ή έμμεσα, μείωση του ύψους ή της διάρκειας των ασφαλιστικών και κοινωνικών παροχών, περιορισμό των δικαιούχων, αυστηροποίηση των προϋποθέσεων χορήγησης αυτών. Κάθε απώλεια εσόδων που προκύπτει από τη μείωση των εισφορών αναπληρώνεται υποχρεωτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, ώστε να διασφαλίζεται η πλήρης χρηματοδότηση των αντίστοιχων παροχών και η προστασία των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων

Άρθρο 21 – Πραγματικές αυξήσεις αναπηρικών επιδομάτων, κύριων και επικουρικών συντάξεων

Η προβλεπόμενη ετήσια αναπροσαρμογή συγκεκριμένων αναπηρικών παροχών από 1.1.2027 αποτελεί αφετηρία, όχι επαρκή αποκατάσταση της αγοραστικής δύναμης. Ζητούμε να μην υπάρχουν αδικαιολόγητες διακρίσεις μεταξύ συγκρίσιμων αναπηρικών παροχών και να διασφαλίζεται ότι η αύξηση δεν επιφέρει απώλεια άλλων δικαιωμάτων. Οι αυξήσεις πρέπει να είναι πραγματικές, με συνεκτίμηση του υψηλού κόστους διατροφής, στέγασης, ενέργειας, υγείας και αναγκαίας φροντίδας.

Ως ελάχιστη αποδεκτή μεταβολή του μηχανισμού του άρθρου 14 παρ. 4 του ν. 4387/2016 ζητούμε την κατάργηση του πληθωρισμού ως ανώτατου ορίου και την καθιέρωσή του ως κατώτατου: ο ετήσιος συντελεστής αύξησης των κύριων συντάξεων να μην υπολείπεται της θετικής μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους. Εφόσον ο μέσος όρος της ετήσιας ποσοστιαίας μεταβολής του πραγματικού ΑΕΠ και της αντίστοιχης μεταβολής του ΔΤΚ είναι υψηλότερος, να εφαρμόζεται ο υψηλότερος συντελεστής.

Η ρύθμιση αυτή να ισχύει για τις κύριες συντάξεις και για τα αναπηρικά επιδόματα που παραπέμπουν στον ίδιο συντελεστή.

Η προτεινόμενη ρύθμιση αποτελεί την ελάχιστη αναγκαία εγγύηση προστασίας της αγοραστικής δύναμης των συντάξεων και δεν υποκαθιστά το πάγιο αίτημά μας για ουσιαστικές αυξήσεις, υψηλότερες από τον πληθωρισμό, που θα διασφαλίζουν την πραγματική βελτίωση του εισοδήματος των συνταξιούχων και τη σταδιακή αποκατάσταση των μεγάλων απωλειών που έχουμε υποστεί κατά τα προηγούμενα έτη.

Επιπροσθέτως, σημειώνεται ότι μετά τις βαθιές μνημονιακές περικοπές, οι επικουρικές παραμένουν επί μακρόν χωρίς αυξήσεις. Απαιτούμε την καθιέρωση υποχρεωτικών ετήσιων αυξήσεων για ΟΛΕΣ τις καταβαλλόμενες επικουρικές συντάξεις, συμπεριλαμβανομένων των συντάξεων αναπηρίας και λόγω θανάτου. Η επίκληση της οικονομικής ισορροπίας του κλάδου επικουρικής ασφάλισης δεν πρέπει να οδηγεί σε μόνιμη ονομαστική στασιμότητα. Ζητούμε, επομένως αντίστοιχη τροποποίηση του άρθρου 96 του ν. 4387/2016 και διασφάλιση των αναγκαίων πόρων, λαμβανομένων υπόψη και των τελευταίων επίσημων οικονομικών στοιχείων του κλάδου επικουρικής ασφάλισης.

III. Πάγιες διεκδικήσεις που συνδέονται με το διαθέσιμο εισόδημα

Παράλληλα με τις ειδικές τροποποιήσεις, η ΟΣΤΟΕ επαναφέρει συνοπτικά τις σταθερές θέσεις της:

1. Κατάργηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ).
2. Επαναφορά της 13ης και 14ης σύνταξης.
3. Επαναφορά του ΕΚΑΣ στους χαμηλοσυνταξιούχους για να μπορούν να επιβιώνουν.
4. Αποκατάσταση των μνημονιακών περικοπών.
5. Άμεση καταβολή των αναδρομικών του ενδεκαμήνου 2015–2016 σε όλους τους δικαιούχους συνταξιούχους, ανεξαρτήτως άσκησης δικαστικής

προσφυγής, χωρίς διακρίσεις μεταξύ όσων προσέφυγαν και όσων δεν προσέφυγαν στη Δικαιοσύνη.

6. Μείωση της εισφοράς υγειονομικής περίθαλψης από 6% σε 4% επί των κύριων συντάξεων και κατάργηση της αντίστοιχης εισφοράς επί των επικουρικών συντάξεων, όπως ίσχυε έως το 2015.

7. Μείωση των πρόσθετων επιβαρύνσεων για εξετάσεις και φάρμακα που θεσπίστηκαν με νόμους τα τελευταία χρόνια.

8. Ουσιαστική προστασία των χαμηλοσυνταξιούχων και των συνταξιούχων με αναπηρία.

Οι πάγιες αυτές διεκδικήσεις δεν συγχέονται με τις συγκεκριμένες τροποποιήσεις των άρθρων του παρόντος νομοσχεδίου. Η αναφορά τους είναι αναγκαία για την αποτύπωση της συνολικής θέσης μας σχετικά με το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των συνταξιούχων.

IV. Καταληκτική τοποθέτηση

Καλούμε τα αρμόδια Υπουργεία να ενσωματώσουν τις παραπάνω συγκεκριμένες τροποποιήσεις και να διασφαλίσουν ότι οι εξαγγελλόμενες ελαφρύνσεις δεν θα συνοδεύονται από αποκλεισμούς ευάλωτων δικαιούχων, περικοπές κοινωνικών παροχών ή ακόμα και κατάργηση νομοθετημένων παροχών υπέρ κάποιων κοινωνικών ομάδων για να δοθούν με άλλους τρόπους ως βοηθήματα. Υπενθυμίζουμε ότι το 2019 είχε θεσμοθετηθεί η καταβολή της λεγόμενης «13ης σύνταξης», η οποία στη συνέχεια καταργήθηκε. Η αντικατάσταση μόνιμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων από αποσπασματικά βοηθήματα, με εισοδηματικά, ηλικιακά ή/και άλλα κριτήρια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ισοδύναμη αποκατάσταση των απωλειών των συνταξιούχων.

Το ζητούμενο δεν είναι η προσωρινή ανακούφιση περιορισμένων κατηγοριών, αλλά η διαρκής, μετρήσιμη βελτίωση της πραγματικής αγοραστικής δύναμης των συνταξιούχων και των ατόμων με αναπηρία.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΣΤΟΕ

Ο Πρόεδρος	Ο Γεν. Γραμματέας
Γεώργιος Μαλαμής	Παύλος Δερμενάκης